

עפ"ג (תל אביב) 56283-12-15 - אורי פולק נ' מדינת ישראל

עפ"ג (תל-אביב-יפו) 56283-12-15 - אורי פולק נ' מדינת ישראל מחוזי תל-אביב-יפו
עפ"ג (תל-אביב-יפו) 56283-12-15
אורי פולק (עציר)

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
[24.02.2016]

כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד

כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ

כב' השופטת אסתר נחליאל-חיאט

פסק דין

1. המערער הורשע על סמך הודייתו בעבירות שיוחסו לו בארבעת האישומים המנויים בכתב האישום. כמונו כבית משפט קמא נדגיש כי לארבעת האישומים, קודם חלק כללי שגם בו הודה המערער ואשר מתעד את דרך התנהלותו הכוללת. המערער נהג לפקוד בית קפה מסוים, "קופיקס", להציג עצמו בפני נשים כאילו הוא קצין קבע או בעל עבר בטחוני מפואר וכיו"ב ולאחר מכן הטריד אותן טלפונית. באישום הראשון, שהוא המפורט והחמור מבין האישומים, מדובר במספר רב של פעמים שבהם הטריד המערער את המתלוננת. לא רק המתלוננת הוטרדה אלא גם בנה הוטרד. ההטרדות כללו גם מעקב וגם דברים מסוג: "את רמאית, בוגדנית ונוכלת" ואמירה כי בן זוגה של המתלוננת ידע שהיא קיימה עם המערער יחסי מין וכיו"ב. גם האישומים האחרים הם בעלי אותו אופי, סה"כ מדובר בשלושה אישומים שעניינם הטרדות בווריאציות ודרגות חומרה שונות. העבירות שיוחסו למערער הן הטרדה באמצעות מתקן בזק ופגיעה בפרטיות, ולצידן הפרת הוראה חוקית. באישום נוסף מיוחסת לו עבירה של הפרת הוראה חוקית בלבד.
2. לאחר הרשעתו הופנה המערער לקבלת תסקיר של שירות המבחן. התסקיר - קודר ופסימי. גם מותב שהמשפט הפלילי הוא לחם חוקו - לא בכל יום נתקל בתסקיר שלילי שכזה. שירות המבחן קבע בדבריו כי מדובר באדם אינטליגנטי, מניפולטיבי, מגמתי שמתקשה לאורך חייו לנהל אורח חיים תקין, נעדר כוחות לגלות איפוק בדחפיו, בעל דפוסים אובססיביים, מגלה עמדות נוקשות, מתקשה לשמור על התנהלות תקינה לאורך חייו, אינו מצליח לרסן את התנהגותו האלימה ועוד כהנה וכהנה. אין ולו מילה אחת אופטימית בתסקיר שירות המבחן. אנו מדגישים ענין זה משום שעיקר טיעוניה של הסנגורית בפנינו התמקדו בצורך של המערער לעבור טיפול וברצונו לעבור טיפול שכזה. האמור בתסקיר שירות המבחן מדבר בעד עצמו. לכך נוסיף, כי מסתבר שדברים זהים אמר המערער בתיק קודם שבו הוטלו עליו חודשי מאסר רבים. באותו מקרה אכן הלך בית המשפט לקראתו וקיצר במידת מה את תקופת המאסר. התוצאה ככל הנראה משתקפת בכתב האישום הנוכחי.

3. בית משפט קמא (כב' השופט צ' עוזיאל) קבע ארבעה מתחמים עבור כל אחד מהאירועים שבפניו. עדיין, בסופו של יום גזר על המערער עונש אחד בגין כל האישומים. על המערער הוטלו 14 חודשי מאסר. נגד המערער היו תלויים שני מאסרים על תנאי, האחד למשך 10 חודשים והשני למשך 4 חודשים. בית המשפט קבע כי הם ירוצו בחופף זה לזה ובמצטבר לעונש המאסר שהוטל בתיק הנוכחי, כך שסה"כ על המערער לרצות 24 חודשי מאסר.

על הענישה הערעור בפניו.

4. שני טיעונים מרכזיים בפי הסנגוריה:

האחד: שגה בית משפט קמא בכך שקבע ארבעה מתחמים שונים. מדובר באירועים הקשורים זה לזה בקשר בל ינתק. התקופה שמדובר בה לענין ביצוע העבירות היא אותה תקופה. המדובר בתקופה קצרה יחסית שעל כן מן הראוי היה לקבוע מתחם אחד. הדעת נותנת, כך לטענת הסנגוריה, שקביעת ארבעה מתחמים שונים היתה לה השלכה לחומרא לענין התוצאה הסופית.

הטיעון המרכזי הנוסף ענינו נורמת הענישה הנוהגת. הסנגוריה הציגה לעיונו מספר פסקי דין שבהם לשיטתה מדובר בעבירות קשות יותר (מאותה "משפחת" עבירות) ועדיין הענישה לא התקרבה לענישה שהוטלה במקרה הנוכחי. בשולי הדברים כאמור הודגש הצורך, אותו כבר הזכרנו לעיל, של המערער לעבור טיפול, רצונו לעבור טיפול כזה שלכך מצטרפת נטילת האחריות המתבטאת בכך שהמערער הודה בעבירות שיוחסו לו, ייתר את הצורך בשמיעת ראיות.

5. התביעה טוענת כי גם אם שגה בית משפט קמא בקביעת ארבעה מתחמים (מבלי לקבוע שזהו אכן המצב), די במתחם שקבע בית המשפט לאישום הראשון כדי להבהיר שהתוצאה היא תוצאה מאוזנת, מידתית וראויה. בית המשפט קבע לאישום הראשון מתחם שנע בין 6 ל- 20 חודשי מאסר. מתחם זה הוא ללא ספק נכון בהינתן ריבוי העבירות באישום זה. גם אם יישאר אך ורק מתחם זה, עונש מאסר של 14 חודשים אינו ממקם את המערער ברף העליון של הענישה, שעל כן אין צורך להיכנס לדיון בשאלה האם שגה בית המשפט בקביעת ארבעה מתחמים נפרדים. מעבר לכך, מפנה התובע את תשומת הלב למיהותו של המערער שבפניו. המערער שב ועובר אותן עבירות עצמן. התובע המציא לעיונו את פסק הדין משנת 2010, שהוזכר כבר לעיל (שמותב זה בחלקו דן בו), המדובר היה באותן עבירות, הטיעון לענין הצורך בטיפול היו אותם טיעונים והתוצאה כאמור משתקפת בכתב האישום הנוכחי.

6. שקלנו את טיעוני הצדדים וכל שנוכל לומר הוא כי טוב לו לערעור שלא הוגש משהוגש. אין בערעור מאום ונראה לנו כי הענישה שהוטלה על המערער נוטה עמו חסד. המערער שב ומבצע אותן עבירות עצמן לאורך כל חייו. מדובר במי שכבר ריצה 70 חודשי מאסר ולא נרתע. עונשי מאסר על תנאי אף הם אינם מרתיעים. קריאתו הנוכחית של המערער לקבלת טיפול היא "רפליקה" של דבריו בפעם הקודמת. למערער היה זמן לעבור טיפול. בין אם עבר אותו ובין אם לא, התוצאות מדברות בעד עצמן. המערער כבר זכה להתחשבותם של בתי משפט ובעט ברגל גסה ביד שהושטה לו.

באשר למדיניות הענישה הנוהגת, לא מצאנו כי נימוק זה בפני עצמו צריך להביא להתערבותנו. לעולם כל מקרה ונסיבותיו. בניגוד לעמדת הסנגוריה, אנו סבורים כי העובדות במקרה זה הן בעלות חומרה לא מעטה. פירטנו לעיל את העובדות בחלקן, המערער עקב אחרי המתלוננת, עקב אחרי בנה, השמיע כלפיהם דברים מכוערים ובזים, כל זאת רק באישום הראשון, ומדובר במספר רב של הטרדות ובמעשים פעילים. האישומים הנוספים - מצביעים על דפוס פעולה שיטתי ומכוון שכוון גם כלפי מתלוננות נוספת.

סוף דבר:

כפי שפתחנו ואמרנו, חסד נעשה עם המערער בענישה שהוטלה ואנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום ט"ו אדר א' תשע"ו, 24/02/2016 במעמד הנוכחים.